

De moord op de verpleeghuisarts

prof. dr. Wim van den Heuvel,
hoogleraar Zorgwetenschappen
UMC Groningen

Correspondentieadres:
heuvelwim@hotmail.com;
c.c. redactie@medischcontact.nl

Geen belangenverstrengeling
gemeld.

De verpleeghuisarts is om zeep geholpen en beroepsvereniging NVVA draagt zichzelf ten grave. Erger is dat waardige, respectvolle én deskundige zorg aan kwetsbare ouderen in Nederland nu niet langer is gegarandeerd.

*Er is behoefte aan mensen
met een groot hart*

Nu het ministerie van VWS de naamswijziging van verpleeghuisarts naar 'specialist ouderengeneeskunde' heeft goedgekeurd, op verzoek van de NVVA, is met één dolkstoot de verpleeghuisarts vermoord. Op verschillende plaatsen is beargumenteerd dat deze naamswijziging niet alleen onjuist is, maar ook de zorg voor ouderen in een kwetsbare positie op de tocht zet. Het is niet voor het eerst dat deze minister fouten maakt die de kwaliteit van de volksgezondheid schaden en het leven van burgers bedreigt, vooral die in een kwetsbare positie. Het lijkt dat minister en staatssecretaris eenzelfde inhumane lijn volgen, de kennis van experts negerend. Wat nog meer te denken geeft, is de rol van de NVVA: de Nederlandse Vereniging van Verpleeghuisartsen. Deze vereniging geeft de naam van verpleeghuisarts op voor de 'generieke' specialist 'ouderengeneeskunde'. Vol trots heeft de NVVA zichzelf de afgelopen maanden ten grave gedragen.

Wondenmakerij

Het is erger. Nederland telt vier universiteiten met leerstoelen in de verpleeghuisgeneeskunde. Sinds nu zijn dat leerstoelen in een vak dat niet meer bestaat.

Het is nog erger: drie van de vier hooggeleerden in de verpleeghuisgeneeskunde, verpleeghuisartsen, hebben zich in augustus 2008 in een brief uitgesproken voor opheffing van de verpleeghuisgeneeskundige. Stel je voor: hoogleraren chirurgie stellen in meerderheid voor de naam chirurgie te vervangen door 'wondenma-

kerij'. Ook al is dat een correcte weergave, dan nog doet men in ieder geval de eigen expertise en het vakgebied tekort.

Het is nog iets erger: Medisch Contact meldt dat inmiddels de eerste kaderartsen binnen de huisartsengeneeskunde zijn afgestudeerd en gediplomeerd met als specialisatie – jawel – 'ouderengeneeskunde' (MC 4/2009: 139). Begrijpt u het nog? Het is bizar: bij de omschrijving van de taak van deze nieuwe 'kaderspecialist binnen de huisartsengeneeskunde' staat dat deze intensief samenwerkt met de verpleeghuisarts. Maar die bestaat niet meer! Geen wonder dat communicatiestoornissen schering en inslag zijn in de samenwerking in de gezondheidszorg.

Sterven

Het allerergste is dat de kwaliteit van de zorg aan kwetsbare ouderen in Nederland meer en meer tekortschiet. Er sterven meer oudere mensen dan nodig, ook in vergelijking met ons omringende landen. Maar het gaat ook om intensieve langdurige zorg. Die moet onder alle omstandigheden waardig en respectvol zijn. De meeste verpleeghuisartsen waren daar goed in, ook al ging er veel fout. In Nederland is deze waardige, respectvolle én deskundige zorg niet meer gegarandeerd.

Er is behoefte aan deskundige handen, expertise en mensen met een groot hart. Daar stonden de verpleeghuisarts en de verpleeghuisgeneeskunde voor. Die expertise is nu om zeep geholpen. Navrant detail: in verpleeghuizen moeten verzorgenden leren wassen zonder zeep. Zeker in opdracht van de 'specialist ouderengeneeskunde'. Wil de minister zo klinkende munt slaan uit de afschaffing van een uniek specialisme? Dat is dubbele moord.

Onder dit artikel op de website
(www.medischcontact.nl) kunt
u reacties plaatsen.